

קודם ומתחנכים

על הדבש ועל העוקץ.

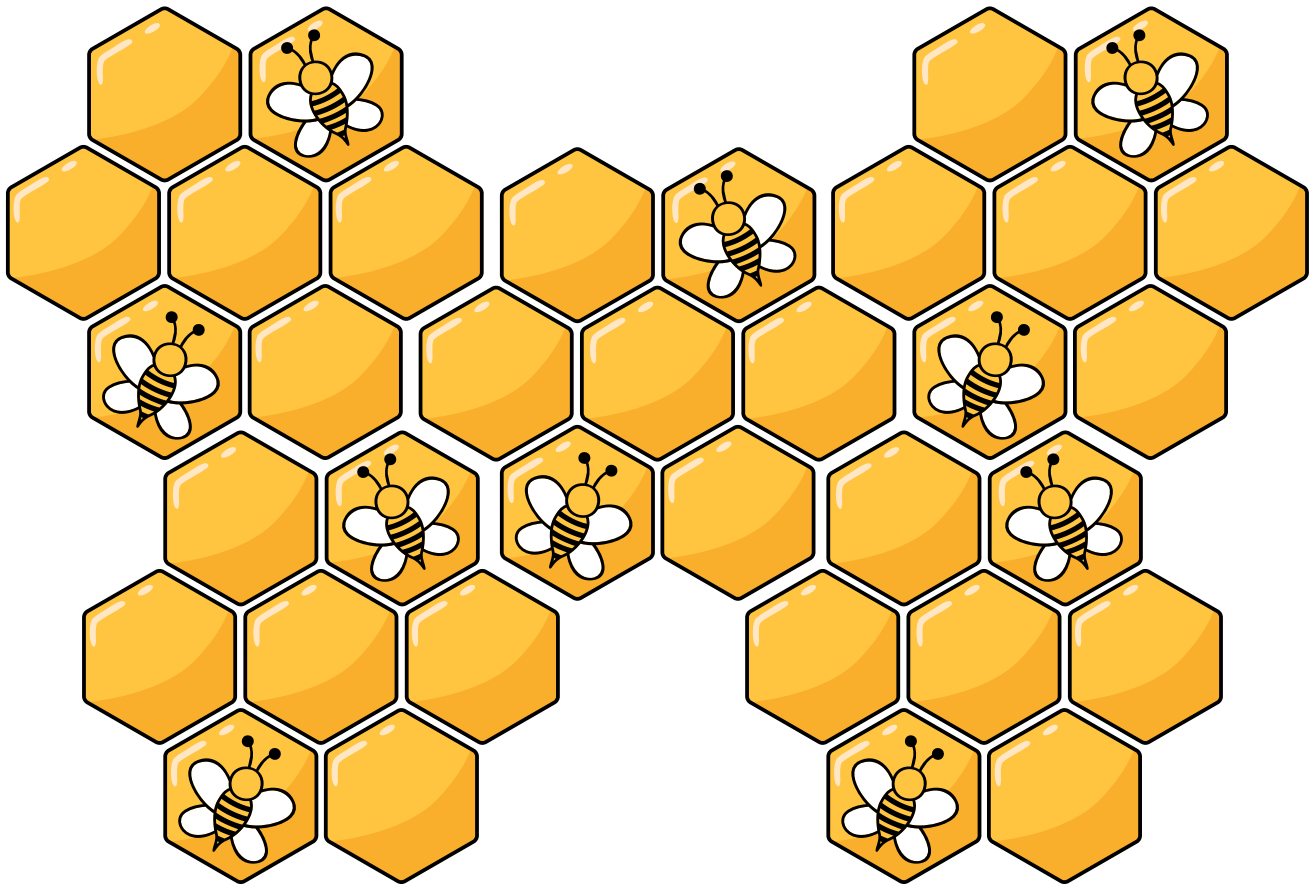
השבוע פתחנו את שנת הלימודים והדבר הכי חשוב לשאול את הקהילה שלנו:
מה שלומכם?

אלו היו ימים לא שגרתיים כלל וכלל, שבוע שהצריך המון מעברים, הכנות ומחשבות, ונדמה כי לרגע שכחנו עד כמה ה-1 בספטמבר הוא יום חג מלא התרגשות. אולי היה זה השיח על עיצומים ושבייתה, זכויות ומעמד, שהותיר אותנו עד הרגע האחרון בחוסר ודאות ולא אפשר לנו את הזמן הנדרש להתרגש, להתכונן, לגהץ את החולצה הלבנה ולהגיד לעצמנו שעוד רגע זה קורה. חוסר ודאות הוא אזור שלא נוח להיות בו, אך הוא מלמד אותנו לייצר גמישות.

חווינו ימים רבים כאלו בתקופת הקורונה, מעבר ללמידה מרחוק, חזרה ללמידה בכיתות, קפסולות וחזרה ללמידה בכיתה מלאה. ומה שנדמה פעם כמצריך הסתגלות ארוכה, היום רובנו יכולים לקיים בתוך שגרת החיים.

מרגע שלקחנו נשימה עמוקה ועברנו בשערי בית הספר, השיח השתנה ופתאום התחלנו לשמוע ולומר: "שנה טובה", ברכה שמכילה בתוכה תקוות וגם חששות. ונדמה שמילותיה של נעמי שמר "על הדבש ועל העוקץ, על המר ועל מתוק" מקבלים משמעות ותוקף: בחיינו יש גם וגם, ואפשר ללמוד לחיות עם המר ולקוות למתוק.

פעילות הדבש והעוקץ - כוורת כיתתית.

כל תלמיד ותלמידה מקבלים כוורת, רושמים את שמם במרכז וממלאים אותה בתקוות לשנה החדשה:

- הדבש שלי: במה אני חזק, מה אני אוהב לעשות
- הדבש שלי: מה אני מאחל לעצמי, למשפחתי, לכיתה שלי.
- העוקץ: מה אני מקווה לשפר.

לכל תלמיד ותלמידה נוצרת כוורת אישית וביחד מרכיבים כוורת קבוצתית. ייתכן שישנן מטרות, תקוות וחלומות דומים, ונוכל לעזור זה לזה להגשימם.

הוסיפו עוד שאלות לפעילות: "הדבש והעוקץ".